

De gemanipuleerde retrofoto's van Julie Cockburn

Als 'canvas' gebruikt Julie Cockburn (1966) foto's met een haar onbekende oorsprong en geschiedenis. Met interventies van handmatig borduurwerk reageert zij op portretfoto's of af en toe een landschapsfoto en creëert al doende een heel eigen, herkenbare stijl. In een tijd waarin overvloed en snelheid in de fotografie centraal lijken te staan, straalt haar werk juist respect uit voor de foto.

Een vleug surrealisme

T
X
P

'Zolang ik me kan herinneren heb ik dingen gemaakt. Mijn grootmoeder leerde me al jong naaien en borduren. Mijn dieperliggende inspiratiebron zijn van die kitscherige Spaanse ansichtkaarten met flamencodansers in op de foto geborduurde kleding, die ik als kind verzamelde', aldus de kunstenaar. Inmiddels gebruikt ze voor haar eigen werk gevonden foto's, portretten en soms een landschapsfoto: studiofoto's uit de jaren dertig tot en met zestig van de vorige eeuw. 'Na die tijd,' zegt ze 'gebeurt er iets met foto's, misschien omdat meer mensen camera's hebben en niet langer naar studiofotografen gaan. In studioportretten zie ik een zekere gedwongen natuurlijkheid waarop ik gevoelsmatig reageer.'

Patina van de tijd

Julie: 'Er zijn diverse redenen waarom ik voor een bepaalde foto kies: de grootte – ik houd van formaten die ik makkelijk kan behappen – en een foto moet integer zijn en typerend voor het genre; een bewegingloze typische hoofd- en schouder portrethouding en een archetypisch, liefst

Julie Cockburn, *Family Unit*, 2017, 25,3 x 20,2 cm, handgeborduurd op gevonden foto.

romantisch landschap. Het vinden van de juiste foto is volgens Julie 'als het zoeken naar goudstof'. 'Ik vind foto's op Ebay, bij vakhandelaren, bij kofferbakverkopen en in rommelwinkels. De foto's staan los van hun oorsprong, zijn op een haar onbekende reis geweest, hebben soms vlekken, ezelsoren en er staan wel eens teksten op. Kortom, ze hebben een patina van de tijd. Als een gevonden object me inspireert, kan ik er altijd wel op de een of andere manier op reageren met geborduurde vormen, kleuren en structuren. Ik gebruik vaker portretten omdat ze makkelijker te vinden zijn, maar ik vind het ook heel interessant om met landschappen of architectuurfoto's te werken.' De hierbij afgebeelde landschappelijke werken zijn gemaakt op licht overbelichte landschapsfoto's. Door de nauwelijks zichtbare, maar nog steeds bestaande horizonlijn en de door de kunstenaar toegevoegde elementen krijgen ze iets abstracts.

